

terer det 4 pCt. af dets Anlægscapital. Hvis man virkelig kunde komme til den Antagelse, at en vis anden Bane var af en overordentlig stor Vigtighed for Staten og for mange forskjellige Interesser, hvad skulde der saa være til Hinder for, at Staten skulde kunne tilbyde en lignende Garanti for denne anden Bane, hvis den kunde komme istand, og i saa Fald tvivler jeg ikke et eneste Øieblik om, at man vilde kunne faae den Krøhnkesse Jernbane. Jeg har allerede strax bemærket, at jeg mener, at man ikke bør hindre dette Lovudfasts Fremme, og det er, fordi jeg ikke troer, at Regjeringen vil være tilbøielig til at garantere 4 pCt. af den Krøhnkesse Jernbane, og fordi jeg ogsaa skal erkjende, at det vilde være et meget betydeligere Beløb, og at en saadan Garanti umægteligt vil kunne medføre Farer for Statskassen, forsaavidt den kunde medføre et betydeligt Tilskud. Men jeg har kun tilladt mig at berøre dette, fordi man ikke kan undgaae at bemærke, at det virkelig ikke er noget saa overordentlig Stort, som det sjællandske Jernbaneselskab her tilbyder, nemlig at anlægge en Jernbane, imod at Staten vil garantere det 4 pCt. Den ærede Ordfører sagde allerede i Begyndelsen af sit Foredrag, at det var en Sag, der var bleven udsat paa Grund af de Forhaabninger, som det større Jernbaneproject havde givet Anledning til. Ja, jeg kender ikke Sagen saanøje, men jeg skulde dog tillade mig at mene, at det sjællandske Jernbaneselskab maaskee endnu den Dag idag ikke vilde være fremkommet med sit Forslag om en Jernbane til Bordingborg, hvis det andet Forslag ikke var kommet det paatværs. Nu kan det gjerne være, at der paa et tidligere Stadium, end det er blevet bekjendt, har været saadanne Planer, men det kan dog nok være, at man allerede paa dette tidligere Stadium har begyndt at røre ved den omtalte Sag, og at det har været det, der har bragt det sjællandske Selskab i Bevægelse. Jeg troer, at, hvis det var gaaet ganske roligt, hvis Ingen havde rørt ved Bordingborg, saa var den Sag slet ikke kommen paa Omtale fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side. Hvoraf kommer det sig, spørger jeg, at det sjællandske Selskab ikke for Øieblikket projecterer en Jernbane til Holbæk og Kallundborg? Lad os faae Hr.

Krøhnke eller en anden Entrepreneur til at komme med et Forslag i denne Retning; maaskee vil det da sætte det sjællandske Selskab i Bevægelse. Jeg mener, at man ikke kan see paa denne Sag alene som et for Landet smukt og nyttigt Foretagende. Jeg har den Overbeviisning, at det vilde være meget nyttigt ogsaa for det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg troer, at den Garanti, som Staten her tilbyder, ikke har noget Væsentligt at betyde; jeg troer ikke, at den vil koste Staten Penge, og derfor antager jeg ikke, at der vil være nogen Fare ved at gaae ind derpaa; men i alt Fald hører der med en saadan Garanti ikke store Opoffelser fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side til at anlægge en Bane — maaskee vel nogen, da Garantien udstrækker sig over den hele Bane, men ikke nogen stor Opoffelse. Efter min Forestilling vil en saadan Bane tilføre de allerede nu tilstedebeværende Baner en saameget større Trafik, saamange flere Passagerer, at det paa ingen Maade vilde være noget Offer. Jeg troer heller ikke, at det vilde være noget Offer, om det sjællandske Jernbaneselskab mod Garanti anlagde Baner til Holbæk og andre Steder; men det har det ikke Diet aabent for, i alt Fald ikke tilstrækkeligt aabent til at komme med Forslag derom. — Med Hensyn til de under Lit. h. nævnte Baner har den høitærede Indenrigsminister allerede oplyst os om, at det sjællandske Jernbaneselskab tidligere havde projecteret at lægge en Hestebane fra den herværende Banegaard ned til Havnen. Af Lovforslaget fremgaaer det ikke, at det vil blive en Hestebane; det er efter det muligt, at Selskabet finder Anledning til at befare den med Locomotiver. I den Henseende troer jeg ikke, at der er nogen Fare ved at vedtage Lovforslaget; thi der vil vistnok fra det Offentliges Side blive foreskrevet de fornødne Forsigtighedsregler for Anvendelsen af Locomotiver paa disse Baner. Men det, jeg vilde bemærke, var, at der tillige maatte sørges for, at Sporene ikke ved Havnen bleve lagte paa en saadan Maade, at de hindrede den frie Varebevægelse. Jeg har den Tilid til Regjeringen, at den ogsaa i den Henseende vil tage de fornødne Forholdsregler, og jeg bemærker det kun her, fordi Regjeringen ved